

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ในท่ามกลางแห่งสงคราม

(ผู้ฟังเทศน์ประมาณ ๓๕๐ คน)

วันนี้อาจจะได้ไปดูตึกโรงพยาบาลที่เขากำลังเริ่มสร้าง สร้างอยู่ ๓ ตึก ของเล่นเมื่อไร ตึกโรงพยาบาลนะดูเหมือน ๓ ตึก โรงเรียนหลังหนึ่ง ๒ ชั้น ส่วนสถานสงเคราะห์เด็กบ้านข้าวสารนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว อันนี้ไม่ค่อยแพงนัก ดูเหมือนประมาณ ๖ แสน ฟังซิ ๖-๗ แสนไม่ค่อยแพง เพราะสร้างแต่ละหลัง ๆ มันหลายล้านนะ เพราะฉะนั้นจึงว่าขนาดนี้ไม่ค่อยแพง

มาทุกด้านอย่างที่เห็นนั่นแหละ เด็กวังสามหมอสามหมาก็มา ที่ไหนเขาก็มีเด็กเหมือนกัน ยังวิ่งมาให้เราช่วยเด็กเหล่านั้น เราก็ก๊วไปเลยเอละซิ ที่อื่นเขาก็มีเด็กเหมือนกัน เขามีลูกมีพ่อแม่ ทำไมเด็กวังสามหมอสามหมาไม่มีพ่อแม่หรือ ก็ไล่เข้าไปซี จากนั้นเขาก็ว่าอยู่ในป่าในเขาชอกแซก ที่ไหนก็มีภูเขา คนก็มีนี่ละ ไล่เข้าไป ก็เราไม่มีอะไรจะให้ พอไล่ไปเข้าไปแล้วก็ไม่ให้แหละ ถ้าจะให้ไม่ยาก เหตุผลพร้อมแล้วปั๊บเดียวเลย ๆ ทุกอย่างเราจะฟังเหตุผลเป็นสำคัญ

เหตุผลพาประพาสดี ตัวดี ไม่ค่อยเคลื่อนคลาดเพื่อทางผิด ใจความอยากนี้ไม่มีประมาณ ความอยากดันไปตลอด ขอให้ได้อย่างใจหวัง ๆ ผิดถูกไม่คำนึง นี่คือเรื่องของกิเลส เรื่องของธรรมอยากก็จริง อยากสิ่งใด อยากอะไร ผิดถูกชั่วดีประการใด นั้นธรรมจับเข้าไป อันไหนไม่ควรแล้วความอยากนั้นถือว่าเป็นภัยทันที ไม่เอาด้วย ไม่เล่นด้วย เรื่องกิเลสนี้ความอยากไม่มีประมาณ ได้เท่าไร ตายก็ไม่มีป่าช้าความอยาก เป็นอย่างนั้นนะ ไม่มีป่าช้ากับเขา มีแต่จะเอาให้ได้อย่างใจ ทุกอย่างมีแต่จะเอาให้ได้ ๆ หลับตาจนเรื่อยไปเลย พวกประเภทนี้ทำความเดือดร้อนแก่ส่วนรวมมาก ยิ่งเป็นผู้ใหญ่เป็นหัวหน้าด้วยแล้วนี่ละคือตัวภัย ภัยของสังคม ภัยส่วนรวม ภัยของชาติ คือผู้ไม่มีเหตุผลเป็นตัวภัย

หลักศาสนามีไว้เพื่อให้อยู่ในระดับพอดี ๆ ไม่ให้ล้นฝั่ง ๆ ออกไป ถ้าล้นออกไปเสียทันที ๆ คือมันแฉลบออกไปนอกเส้นทางที่เป็นความเสียหาย ธรรมท่านดีเข้าไป ๆ ในช่องทาง เรียกว่าธรรม สำหรับกิเลสล้นฝั่งตลอด น้ำมหาสมุทรมันพอน้ำไหลลง ไหลลงไปในน้ำมหาสมุทรเต็มเปี่ยมตลอด รับได้หมด ๆ แต่น้ำมหาสมุทรไม่ไปท่วมบ้านท่วมเมืองคนเหมือนน้ำความโลภ น้ำความโลภอยู่ในหัวใจนี้ท่วมได้หมด สำคัญตรงนี้

ข้อเปรียบเทียบน้ำมหาสมุทรนี้ถือว่าเป็นความพอดีตลอด จะตีไปทางกิเลสก็ได้ตีไปทางธรรมะก็ได้ มหาสมุทร เป็นน้ำอยู่อย่างนั้น แต่ไม่ท่วมบ้านท่วมเมือง พวกความ

โลก ราคะตัณหา นี่ท่วมบ้านท่วมเมืองท่วมสัตว์โลกให้เดือดร้อนมากที่สุดเท่าที่เดียว ท่านจึงให้ระงับดับมัน เรื่องความอยาก ไม่ใช่คนตายสัตว์ตายมันอยากด้วยกันทุกคน ความอยากให้อยู่ในขอบเขตที่ความอยากนั้นจะมาเป็นความสุขแก่ตัว อย่าให้ความอยากนั้นกลายเป็นภัยแก่ตัวเอง ท่านเรียกว่าเป็นธรรม

นี่ก็ได้พยายามช่วยบ้านช่วยเมืองพี่น้องชาวไทยมาจะร่วม ๓ ปีนี้แล้ว หลวงตากี้เรียกว่าลาเวที บอกแล้ว การเทศนาว่าการดั่งที่เคยปฏิบัติมานี้ก็ได้ประกาศแล้ว งดแทบจะว่าหมด มีข้อแม้อยู่บ้างเล็กน้อยที่ว่า หากว่ามีงานจำเป็นจริง ๆ ซึ่งควรจะปฏิบัติหรือสงเคราะห์กัน ก็ไปให้เฉพาะงานที่จำเป็น ๆ ถ้าเป็นงานทั่ว ๆ ไป แม้จะเป็นงานช่วยบ้านช่วยเมืองก็ตาม อย่างทั่ว ๆ ไป ที่กำลังของเราไม่สามารถจะตะเกียกตะกายไปได้ เราก็คงต้องในงานเหล่านั้น จะรับให้เฉพาะงานที่จำเป็นจริง ๆ เราก็ตะเกียกตะกายไป

เช่นอย่างที่ไปโคราชวันที่ ๓๐ นี่ก็ไปเพื่อสงเคราะห์โลกเช่นเดียวกัน เจ้าคุณพุทธสาสน์ ท่านก็ทำประโยชน์ให้โลกได้มากพอสมควร มีบริษัทบริวารมาก คนเคารพนับถือมาก เวลาท่านสิ้นไปแล้ว ลูกศิษย์ลูกหามีความระลึกถึงท่าน แสดงเป็นกตัญญูกตเวทิต์ขึ้นมา แล้วก็กระจายออกมาถึงเรา ว่าจะรวบรวมปัจจัยก่อเจดีย์ให้เป็นทีระลึกกราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ อย่างน้อยก็พี่น้องชาวโคราชเรา เราจึงเรียกว่า รวบรวมปัจจัยไทยทานทั้งหลายที่จะเป็นกำลังก่อสร้างนี้ ก็ต้องหาหัวหน้าผู้จะพารวบรวมเป็นผู้นำ มีเจ้าคณะภาค เจ้าคุณธรรมโสภณ และแม่ทัพภาคที่สองมานิมนต์เราไป เพื่อให้ไปเป็นประธานในงานวางศิลาฤกษ์ในวันที่ ๓๐ ที่ผ่านมานี้

ท่านเหล่านั้นท่านก็เห็นจุดสำคัญ ถ้าเราพูดตามหลักความจริงก็คือว่า ก็ทราบกันทั่วประเทศไทยแล้วว่ามีคนเคารพนับถือเรามาก ในงานนี้ก็ต้องอาศัยรายได้รายรายจากผู้เป็นหัวหน้า จึงต้องนิมนต์เราไป เราก็ตอบรับให้เรียบร้อยด้วยเหตุผล อย่างนั้นละมีเหตุผลรับให้ ไป พอทางนั้นทราบเรียบร้อยแล้วก็ประกาศ พี่น้องชาวไทยเราเหนื่อยเมื่อไรมาในงานนี้ เฉพาะกรุงเทพไม่น้อยนะ เหมารถบัส ๆ มาโคราช ถ้าไม่ใช่เราไปนั้นใครจะมา ก็ลูกศิษย์ลูกหาทราบว่าจะไปที่นี่ จึงมาบำเพ็ญกุศล ฟังธรรมฟังธรรมเป็นคติเครื่องเตือนใจ ชุ่มเย็น นั่นเอาตรงนั้น ทรัพย์ภายในมีกำลังมากกว่าทรัพย์ภายนอก ดึงมาทั้งทรัพย์ภายในภายนอกก็มาด้วยกัน

ไปถึงแล้ว พอถึงเวลาเทศน์เราก็ตเทศน์ คนนี้แน่นหมดเลย สำหรับวิหารก็ใหญ่ แต่แน่นไปหมด ข้างนอกยิ่งมากกว่าในวิหาร คนรอบไปหมด แต่เครื่องกระจายเสียงก็มีทั่วไปหมด การเทศนาว่าการก็สะดวก เทศน์ให้พอเหมาะพอดีกับคนจำนวนมาก คนหมู่มา ธรรมะจะเรียกว่าธรรมะแกงหม้อใหญ่ก็ไม่ผิด แต่ให้ได้ทุกชั้นทุกภูมิไป เราก็คงจะเวลาเทศน์ให้ ได้ ๕๕ นาที ธาตุชั้นธุดงค์นั้น ๕๕ นาที คือเทศน์จะเอาธาตุชั้น

เป็นประมาณ พุดไป ๆ ถ้าทางนี้สงบก็เดินเรื่อย ๆ พอทางนี้เริ่มเดือนก็รีบเหยียบเบรกห้ามล้อ ต่อไปก็หยุด

ทีนี้เวลาธาตุขึ้นธันวาคมก็หยุดเทศน์ มาดูนาฬิกาได้เพียง ๕๕ นาที แต่ก่อนธาตุขึ้นธันวาคมนี้จะได้ชั่วโมงกว่าไป อย่างน้อย ๑ ชั่วโมง หรือชั่วโมงกว่าถึงเดือน อันนี้มาดูนาฬิกาได้เพียง ๕๕ นาที นั่นเห็นไหมลดลงไปอย่างนั้นละ พอเทศน์จบเรียบร้อยลงแล้ว กองผ้าป่าก็มาวางตรงหน้าธรรมาสน์ที่เราเทศน์ หลังไหลเข้ามาทุกทิศทุกทาง มากนะ ผ้าป่าวันนั้นเรากะว่าให้ต่ำกว่าลำนี้นี้ไม่ต่ำแหละ ปัจจุบันนะ เพราะมามากต่อมาก ทุกทิศทุกทางไหลเข้ามา

เราก็นิมนต์ท่านเจ้าคณะภาค ๒ มาเลย มาคุยกันต่อหน้าธรรมาสน์นั้นเลยว่า กองผ้าป่าทั้งหมดนี้ ก็ทราบด้วยกันว่าจะเป็นผ้าป่าเพื่อสมทบทุนสร้างเจดีย์ ผมมาในนามเป็นประธาน หรือเป็นหัวหน้าพี่น้องชาวไทยของเราที่มารวมอยู่ในจุดนี้ เวลาที่กองผ้าป่ากำลังหลังไหลมานี้ให้ท่านเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ผมจะมอบผ้าป่าทั้งหมดให้ท่านเป็นผู้รับผิดชอบ เป็นเจ้าภาพ เป็นเจ้าของสมบัติเหล่านี้เพื่อเจดีย์ ท่านจะมีเจ้าหน้าที่ทางไหน ให้ท่านเรียกมาแล้วเอาออกไปตั้งแต่บัดนี้เลย เขาก็ขนออกทันที ๆ เสร็จแล้วก็เริ่มพิธีวางศิลาฤกษ์ หลังจากอันนี้เรียบร้อยแล้ว

เราก็ร้องหว่าจนกระทั่งประชาชนหมด การบริจาคเบาบางไปแล้วก็ให้พร เสร็จแล้วลงจากนี้เราก็ไปเจดีย์ไปวางศิลาฤกษ์ พอเสร็จจากวางศิลาฤกษ์แล้วเราก็กลับมา นี่ก็เรียกว่าไปช่วยโลกประเภทหนึ่ง เป็นจุดรวมของหัวใจประชาชน ตั้งใจไปสงเคราะห์ก็สงเคราะห์จริง ๆ อย่างนั้น มอบหมดเลย บอกว่ามอบหมดเลย ให้ท่านเป็นผู้รับผิดชอบ เรียกเจ้าหน้าที่การเงินการทองวัตถุสิ่งของมา ให้ท่านเป็นผู้รับผิดชอบเป็นผู้ส่งทุกอย่าง ท่านก็สั่งเรื่อย เรียบร้อยไปเลย

วันนั้นมาหลายจังหวัดเท่าที่จำหน้าได้ แลวันนั้นมาหมดเลย พวกบุรีรัมย์ สุรินทร์ ที่ไหน ๆ มากันทั้งนั้น มองดูหน้าจำได้ ๆ มีแต่ลูกศิษย์ทั้งนั้นจำไม่ได้ยังงี้ ทางกรุงเทพก็เหมารถใหญ่มาเลย มากันเยอะกรุงเทพเรามาที่นั่น อย่างนั้นแล้วงาน งานเพื่อส่วนรวม อันนี้ไม่ใช่งานของบุคคลคนเดียว เป็นงานเพื่อส่วนรวม เราจึงให้เห็นว่างานส่วนรวมต้องอาศัยหลายไม้หลายมือ หลายผู้หลายคนหลายกำลังวังชาเข้าช่วยเหลือกัน ไม่งั้นนั้นก็ยกไม่ขึ้น เพราะเป็นภาระหนัก จึงต้องใช้กำลังมากจะยกได้

เช่นประเทศไทยของเรานี้ก็เหมือนกัน นี่เราก็เป็นหัวหน้าทางด้านศาสนา ก็นำพี่น้องทั้งหลายเต็มเม็ดเต็มหน่วย เต็มกำลังความสามารถทุกด้านทุกทางของเรา ทุกอย่างออกเต็มเหนี่ยวเหมือนกัน ไม่ว่าวัตถุไทยทานที่พี่น้องทั้งหลายเอามานี้ เปิดเผยตลอด

เวลา ไม่มีมลทินเลย ด้วยความเมตตาเป็นธรรมล้วน ๆ ตลอดมา นี่เราก็คหาที่ต้องดิเร่าไม่ได้ เรียกว่าสมบูรณ์อันนี้ เราเดินแบบสมบูรณ์มาตลอด

ที่นี้การแนะนำสั่งสอนก็เหมือนกัน ไม่ว่าจะสั่งสอนธรรมะชั้นใดภูมิใด เรามีทั้งแกงหม้อใหญ่ แกงหม้อเล็ก แกงหม้อจิ๋ว รับรองไว้หมด สมควรที่จะรับได้ประเภทใด ในแกงเหล่านี้ ก็ออกตามประเภทที่จะออก ส่วนมากก็แกงหม้อใหญ่ เทศน์กระจายให้ได้ประโยชน์ทั่วถึงกัน ถ้าแกงหม้อเล็กก็ได้แก่ผู้ที่จะเริ่ม เหมือนกับว่าจะออกแนวรบแล้วพุ่งแล้ว เปิดทางนี้ก็พุ่งเลย ๆ แกงหม้อจิ๋วยิ่งไปใหญ่ เป็นจรวดดาวเทียมไปเลย นี่ก็มีพร้อมแล้ว ไม่ได้ว่าเตรียม เราบอกเรามีพร้อมแล้วทุกอย่าง

พูดให้เต็มปากเลย เราไม่สงสัยอะไรแล้วในสามแดนโลกธาตุนี้ ตลอดถึงนิพพานเราก็ดมดสงสัยทุกอย่าง เพราะฉะนั้นเราจึงไม่มีอะไรสงสัย เป็นข้อข้องใจที่จะแนะนำสั่งสอนพี่น้องทั้งหลาย ว่าผิดไปพลาดไป หรือลุ่ม ๆ คลำ ๆ มาสอน เราไม่มีในหัวใจเรา เปิดทุกด้าน ไม่ว่าทางโลก จะพูดออกแบบไหนทางโลก เราพอพูดได้ทั้งนั้นแหละ ที่สมควรจะได้ยินได้ฟังเข้าอกเข้าใจ พอจะปฏิบัติกันได้ เราจะออกตามนั้น ทางด้านธรรมะก็เหมือนกัน ด้านไหนที่ควรจะออกในแง่ใดมุมใด ธรรมะนี้จะออก ๆ ถ้ามารอบด้านจะออกรอบด้านเลย

เพราะธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วครอบโลกธาตุ พูดตรง ๆ อย่างนี้ เราก็ดมดเคยคาดเคยฝัน พูดแล้วอัศจรรย์หัวใจดวงนี้เหมือนกัน ทั้ง ๆ ที่หัวใจก็เป็นหัวใจเรา เราเป็นเจ้าของของหัวใจนี้ก็อดอัศจรรย์ไม่ได้ เพราะเราไม่เคยคาดเคยฝันว่าจะได้รู้ได้เห็นอย่างนี้ เวลามันจำขึ้นมานี้ไม่ได้เป็นคนเก่านะ

พูดจริง ๆ หลวงตาบัวนี่ละพูดให้ฟังพี่น้องทั้งหลาย เวลามืดก็มืด ก็พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังทุกแบบทุกฉบับ ที่กิเลสมันหนาแน่นมันบิบบังคับเรา เราก็ดมดจะสู้กับมัน สู้เสียด้วยกำปั้น ตอนนั้นเสื่อมันแพรวพราวทุกอย่าง เล็บก็เป็นอาวุธ ตามันก็เป็นอาวุธ ลวดลายมันเป็นอาวุธ เขี้ยวมันเป็นอาวุธ ทุกอย่างมันเป็นอาวุธทั้งหมด เรามันมวยเลี้ยงควายเข้าไปสู้กับเสื่อด้วยกำปั้น ฟาดที่ไรหงายลง ๆ สุดท้ายน้ำตาร่วง นี่ก็มาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง

เวลากิเลสมันหนาแน่น เราตั้งหน้าจะสู้กับมัน แต่มันสู้เสื่อด้วยกำปั้นละซี สู้อะไร มีแต่กำปั้น เล็บอันนี้ก็ไม่ได้เรื่อง มีแต่เกาหมัดเกาเขินไปอย่างนั้น เสื่อมันเกาได้หมด ฟาดเลือดสาดก็ได้ ถ้าว่าเขี้ยวหรือ ฟันของเรานี้หาเคี้ยวตั้งแต่พวกกล้วยหอมกล้วยไข่ไปอย่างนั้นเสีย ก็สู้มันไม่ได้

นี่ละเวลามันหนาก็พูดให้ฟัง หัวใจดวงนี้ เวลากิเลสปิดบังหุ้มห่อนี้ มันจะมีมิดมิดปิดตา ตามีรอยดวงก็ตามไม่มีความหมายถ้าใจมิดเสียอย่างเดียว มันจะพาออกไปความคิด

ความเห็นความปรุ้งความแต่ง การกระทำไปด้วยความมืดทั้งนั้น เมื่อใจมืดแล้วนะ มืดมืดปิดตา ก็เลสกี้เห็นเต็มหัวใจอยู่แต่สู้มันไม่ได้ ไม่มีทางจะสู้มัน เห็นมันอยู่แต่สู้มันไม่ได้ แต่มันเอาเรานี้หงาย ๆ เลย

พูดอะไรมันก็ไม่ถนัดนะหลวงตาบ๊วเป็นคนใจอย่างนี้นะ เรียกว่าผาดโผนมาก พูดอย่างธรรมดา มันไม่ถึงใจ มันฟาดเราอย่างที่เราเรียกว่าหงายหมาเลย เข้าใจไหม คือหงายไม่เป็นท่า เขาเรียกหงายหมา ไอ้หงายเป็นท่า หงายแมว คือมันล้มลงแล้วมันตะปบได้ เล็บมันมียังฟาดได้นะ หงายแมว แต่หงายหมานี่ร้องอ้าก ๆ นี่เวลาสู้มันไม่ได้ นะ เห็นตัวมันอยู่ เห็นกิเลสก็เห็น รู้อยู่ แต่เวลาต่อไปบีบมันขัดเราหงายหมาก่อนแล้ว ลวดลายมันมาจากไหนไม่ทันเลย นี่ก็ได้เล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง

ทางนี้ก็ยังเคยยั้งแค้น ถึงขนาดกุมึง นี่ก็เคยพูดไม่รู้กี่ครั้งเพื่อเป็นคติแก่พี่น้องทั้งหลาย ลงขนาดกุมึงแล้ว เคยดขนาดนั้นนะเคยดให้กิเลส โห มึงเอากูถึงขนาดนี้เทียวเธอ น้ำตาพุ่งอยู่บนภูเขา ชัดกันอยู่บนภูเขา มันฟาดเราหงายหมาดกกลิ้งลงภูเขา มันเอาขนาดนั้นนะ กลับไปอีกกลับไปหาพ่อแม่ครูจารย์มัน ยังไงกูก็ไม่ถอย มึงเอากูถึงขนาดนี้ เอา ยังไงมึงต้องฟังวันหนึ่ง มันเคยดแค้นให้กัน ให้กูถอยกูไม่ถอย ไปอีกกลับมาอีก ไปอีกกลับมาอีก สู้มันไม่ได้ หงายหมา หงายไปหงายมาหลายครั้งหลายหนมันก็มีหงายแมวขึ้นละซี มีเล็บข้างละทีนี่ ชัดกันไป ต่อไปก็ขึ้นเป็นเสือโคร่ง หงายไม่หงายก็ฟาดเลยทีนี่ นี่ก็เล่าให้ฟัง

นี่ละอำนาจของความพากความเพียร ความอุตสาหพยายาม สู้ได้อย่างนี้แหละ กิเลสล้อมตัวเราอยู่หมดทั้งตัว จะตีตัวไหนตีไม่ทัน มันฟัดเราก่อน ๆ มันเก่งทุกตัว กิเลส นั่นก็เล่าให้ฟัง เอาจนกระทั่งอันนี้หงายไป ๆ สุดท้ายฟาดถึงหงายหมดไม่มีอะไรเหลือ สว่างจ้าขึ้นมา นี่จิตดวงนี้ ออกจากความมืดที่กิเลสปิดบังหุ้มห่อจนน้ำตาสว่าง แล้วกลายเป็นความสว่างจ้า กิเลสเท่าเม็ดหินเม็ดทรายไม่เคยมาผ่านหัวใจ เป็นเวลา ๕๐ กว่าปีมาแล้วนี้ เพราะฉะนั้นคำว่าความทุกข์ในใจเราจึงไม่เคยปรากฏมี ตั้งแต่ขณะกิเลสตัวสร้างกองทุกข์ได้พังลงจากหัวใจแล้ว ตั้งแต่บัดนั้น บอกจนกระทั่งสถานที่ เวลาเวลาให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เพื่อเป็นคติเครื่องเตือนใจ

อย่ามาคิดว่าหลวงตาพูดโอ้อวด หลวงตาไม่มีสิ่งเหล่านี้ มีแต่ธรรมล้วน ๆ จะโอ้อวดอะไร ก็มีแต่คติที่เป็นธรรมให้เป็นประโยชน์แก่โลก สมความเมตตาที่สอนโลกเท่านั้นเอง เวลาได้รู้มันรู้อย่างนั้น หมอบกราบกับพระพุทธเจ้าเลย ไม่ทูลถามพระพุทธเจ้า ของอันเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน ถามกันหาอะไร นั่นฟังซิ สนุทธิภูมิโก ความรู้ด้วยตัวเอง เห็นประจักษ์ด้วยตัวเอง หายสงสัยทันที ๆ

นี่ก็ได้พยายามช่วยพี่น้องทั้งหลายเต็มเม็ดเต็มหน่วย เรียกว่าธรรมประเภทเหล่านี้เราออกมาสอนทั้งนั้นมี แกงหม้อใหญ่ แกงหม้อเล็ก แกงหม้อจั่ว นี่เราก็สอนหมดไปสถานที่ใดสมควรแก่ธรรมประเภทนี้จะออกกันทันที ออกทันที ออกรอบตัว ว่าจั้นเลย มาด้านหลังออกด้านหลัง มาด้านไหนออกด้านนั้น ๆ ที่นี้มันก็อดพูดไม่ได้นะที่ไปบ้านแพง เอานิทานบ้านแพงมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง จำเอานะผู้ที่ยังไม่เคยได้ยินก็มีพวกไม่มีวาสนามีเยอะอยู่นะ มันไม่ได้ฟังแหละนิทานนี้

คนมากมาย ๆ ไปทอดกฐินวัดบ้านแพง คนเต็มศาลา อยู่ ๆ ก็มีผู้หญิงขึ้นมา บุ่มบ่าม ๆ ขึ้นมาก็มานั่งกึ่งตรงหน้า มีผ้าแล้วแต่ไม่มีลูก อยากได้ลูก แล้วจะทำยังไง เรียกว่ามาขอลูกกับหลวงตา แต่เขาไม่ได้บอกเขาขอลูก เขาอยากได้ลูก มีผ้าแต่ไม่มีลูก ทางนี้ก็ตอบให้เลยให้เป็นความสะดวกแก่เขาที่สุด เปิดโล่งเลย เอ้า ถ้าอย่างนั้นก็ต้องไปหาผ้าใหม่มาอีกสัก ๑๐ ผืนเราบอกอย่างนี้นะ เอาเพียง ๑๐ ผืนเสียก่อน หามาแล้วมาเปิดดูหัวโค้ยของมัน คอยนี้ ๆ นี่จะมีลูกไหมเปิดดูเสียก่อน อันไหนที่มันจะมีลูกให้เอา คอยนั้นมานะ เราก็ออย่างนี้แหละ นี่ละมันมาอย่างนี้ก็ตอบอย่างนี้

ธรรมดาก็จะมาถามอะไรคนมาก ๆ อยากได้ลูก มาถามคนมาก ๆ ก็ต้องการจะให้ตอบกับคนหมู่มากก็ออกทันทีละซี นี่เราคิดไว้เมื่อไร แง่ปัญหามาแ่งไหนมันจะออกแ่งนั้นรับกัน ๆ มันก็ออกด้านนั้นยังบอกแล้ว นี่เราพูดถึงเรื่องเขาอยากได้ลูก แล้วพวกนี้ถ้าอยากได้ลูกให้ไปหาเอาร้อยผืนนะ ผืนนี้มันมีกี่ควย ถ้ามีควยเดียวไม่สมควร มีงมีห้าควยหรือหกควยให้ว่าจั้นนะ ถ้ามันแ่งจริงผู้หญิงคนนี้นะ มันพิลึกพิลั่น มันยังงักกัน

กิเลสไม่ยอมอายใครเลย คนมาก ๆ ยังขึ้นไปขอลูก ๆ ก็ตอบแบบให้ลูกเลย ให้ลูกก็จะเอามาแบบไหน ก็เอามาจากผู้ชาย ผู้ชายต้องมีโค้ย โค้ยไหนสมควรจะมีลูกไม่มีลูก แล้วโค้ยหนึ่งไม่มีเอาโค้ยสองมา ถามจนกระทั่งถึงว่าคนหนึ่งมีกี่โค้ย มันสมควรจะให้ลูกคนนี้ได้ไหม มันก็ต้องตอบกันไปอย่างนั้นตามแถวแนวของปัญหามา จะว่าหยาบไม่หยาบ พิจารณาซิพี่น้องทั้งหลาย ต้นปัญหามาจากไหน มันหยาบหรือไม่หยาบ มันเป็นเรื่องกิเลสล้วน ๆ ออกมา ธรรมะพัดกิเลสตัวล้วน ๆ ก็ขัดล้วน ๆ เหมือนกัน ฟาดผู้ชายคนเดียวให้สับโค้ยจะพอดีกับผู้หญิงคนหนึ่งที่อยากได้ลูก นี่ละจบประโยคอันนี้

นั่นละปัญหามาแ่งไหนมันก็ออกแ่งนั้น ไม่จั้นไม่ทันกับกิเลส ธรรมต้องเหนือกิเลสตลอดเวลา พูดถึงเรื่องกิเลสไม่มีอัดมีอื่น มาขนาดไหนฟาดลงแหลกเลย ๆ ไม่เหนือกิเลสแก่ได้หรือ ถ้าเป็นเรื่องธรรมดาเรื่องติด ๆ ข้อง ๆ มันก็มี เช่น เขาไปเห็นสิ่งนั้น ๆ เราไม่เห็น เขามาเรา เห็นสิ่งนั้นไหม วันนี้เขาไปเขาไปเห็นสิ่งนั้น ไม่เห็นเราก็บอกไม่เห็น ไม่รู้เราก็บอกไม่รู้ แต่เราไม่ได้ติดสิ่งนั้น และเราไม่ได้ติดเรา เราก็มติดอะไร แนะ เห็นไม่เห็นเราก็มติด จะไปจนตรอกที่ไหน ก็เมื่อเราไม่ติด ก็เท่านั้นเอง

ถ้าเราติดเสียอย่างเดียว อะไรติดหมดในสามแดนโลกธาตุนี้ คิดดูซิจิตดวงนี้นะ เวลามันติดเวลาถูกเหยียบย่ำทำลายจากกิเลสทุกประเภท แหก ๆ ๆ แต่ไม่ฉิบหาย ก็คือจิตดวงนี้ แต่เวลามันเปิดตัวของมันออกแล้ว กิเลสทั้งหมดไม่มีอะไรเหลือเปิดโล่งหมดเลย นี่ถึงว่าอัสจรรยจิตดวงนี้ จิตดวงนี้อยู่กับใคร ว่าอัสจรรยตัวเองก็พูดได้ ไม่ผิด

เราก็ไม่เคยคาดเคยคิด ได้นำมาแสดงแก่พี่น้องทั้งหลาย นี่ละธรรมประเภทเหล่านี้เราก็แสดงหมด แกงหม้อใหญ่ แกงหม้อเล็ก แกงหม้อจิ๋ว ในธรรมทุกประเภทที่สอนโลกเวลานี้ เราออกอย่างเต็มภูมิของเราสมกับเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ทั้งฝ่ายด้านวัตถุ ทั้งฝ่ายนามธรรม อุบายการแนะนำสั่งสอนตลอดถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเป็นอันตรายต่อชาติบ้านเมืองซึ่งควรจะต่อต้านกันบ้าง ก็ต้องเอาออกอย่างเต็มเหนี่ยว ๆ เพราะเราอยู่ในท่ามกลางแห่งสงคราม สงครามความทุกข์ความจน สงครามแห่งการรีดการไถ การกินการกลืนการโกง มันอยู่ด้วยกันนั้นแหละ มันก็ต้องฟัดกันอยู่ในนั้นซิ

เราเป็นผู้รับผิดชอบ เราอยู่ในท่ามกลางสงคราม ซึ่งกำลังนำพี่น้องทั้งหลายเพื่อจะรอดพ้นจากความจนตรอกจนมุม แล้วยังจะมาให้จนตรอกจนมุมอีกอยู่หรือ ด้วยวิธีการใด มันก็ต้องตอบโต้ด้วยวิธีการนั้นจนได้ ๆ นั้นแหละ

นี่เราพูดถึงเรื่องเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ก็ได้เป็นเต็มเม็ดเต็มหน่วยมาอย่างนี้ จึงขอให้พากันมีแก่จิตแก่ใจทุกคน ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตัว ให้มีขอบมีเขตทุกอย่าง อย่าเรรวนเหลวไหลนะ ไม่มีหลักมีเกณฑ์คือชาติไทยของเรา ขนบประเพณีธรรมเนียมอะไร ไม่ค่อยปรากฏนะ เพราะความรวนเร อะไรมาคว่ำหมด ๆ นี่แสดงว่าไม่มีหลักเกณฑ์ ใครหลอกได้ง่ายที่สุด คนประเภทนี้หรือชาติไทยเรานี้ เขาหลอกได้ง่าย เพราะเชื่อง่าย คว่ำมับ ๆ นี่เสีย เขาเอาอะไรมาหลอกคว่ำมับ ๆ ก็จมไป ๆ ถ้าหากว่ามีหลักมีเกณฑ์แล้ว ไม่ควรตะแคงตะเอน อันใดเป็นภัยรู้ทันที ๆ ปิดออก ๆ นั้น เรียกว่าผู้มีภูมิเกณฑ์ มีรากมีฐานมีที่รักที่สงวน ต้องเป็นอย่างนั้นซิชาติไทยของเรา นี่ทำอะไรเลอะ ๆ เทอะ ๆ ใช้ไม่ได้

หลักธรรมหลักศาสนาท่านไม่เป็นอย่างนั้น ที่นี้เวลาเข้ามาเกี่ยวข้องกับพี่น้องชาวพุทธเรา นี่แหละเหตุที่จะได้พูดก็คือว่า พี่น้องชาวพุทธเราเป็นลูกศิษย์ตถาคต เป็นลูกของศาสนาพุทธเรา นี่ศาสนาพุทธออกมานำสั่งสอนพี่น้องทั้งหลายก็ต้องพูดให้ฟัง ให้มีหลักมีเกณฑ์ ศาสนาท่านมีหลักมีเกณฑ์ เป็นความสงบร่มเย็นเป็นสุข มีความแน่นอนหาถาวรในทางด้านจิตใจ และการงานต่าง ๆ เมื่อมีเหตุมีผลเป็นเครื่องวัดดวงกันอยู่แล้ว อันนี้เอะอะก็ล้มเหลว ๆ ใช้ไม่ได้นะ เอาละพอ

วันนี้ได้ทองคำ ๑ กิโลกรัม ๒ ชั่งกว่า (๗๙ บาท ๙๙ สตางค์) ขอให้อนุโมทนาทุกคนนะ ได้มาแล้ววันนี้ทองคำ ได้มาเรื่อย ๆ เวลานี้เรากำลังช่วยชาติของเราอย่างสม่ำเสมอ อย่าลดอ่อนกำลังนะ อย่าเฉื่อยชา ให้ต่างคนตั้งหน้าตั้งตาช่วยกัน มีเท่าไรก็เก็บหอมรอมริบมาช่วยกันเรื่อย ๆ บัญชีธนาคารต่าง ๆ ก็ได้ประกาศแล้วตั้งแต่วันเริ่มออกเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย บัญชีทางกรุงเทพฯ ทางไหนก็อ่านแล้ว ไม่จำเป็นจะต้องไปอ่านอีก อยู่หลังศาลา ธนาคารไหนบ้าง ๆ นี่ก็เปิดรับตลอดมา แต่ระยะนี้เงินที่โอนเข้ามาไม่ค่อยมี ก็แสดงว่าจะเฉื่อยชาไปแล้ว

เงินนี้เงินเพื่อชาติของเรา ไม่ใช่เพื่ออะไร เพื่อใครนะ เงินเพื่อชาติ ให้ต่างคนต่างหนุนเข้ามา มีกี่บาทกี่สตางค์ โอนเข้าในบัญชีธนาคารที่ตนต้องการจะโอน ทางธนาคารเขาไม่คิดค่าโอนอะไรแหละ ได้ประกาศให้ทราบทั่วถึงกันแล้ว ให้โอนมาตามธนาคารต่าง ๆ เรื่อยไปนะ เวลานี้รู้สึกเฉื่อยชาลงมากทีเดียว หลวงตาก็ไม่ค่อยมีเวลาจะพูด เพราะวันหนึ่ง ๆ พูดมากมาย จนหาประมาณไม่ได้ และกำลังวังชาก็หมด จึงไม่ได้พูดทั่วถึง ถึงธนาคารที่เปิดไว้แล้วสำหรับรับทรัพย์สินทั้งหลาย เวลานี้แทบจะไม่มีเงินโอนเข้ามา ประหนึ่งว่าหยุดไปแล้วการช่วยชาติ มีแต่การขย่าย้ายชาติให้ล่มจมเท่านั้น มันจะเป็นอย่างนั้นแล้ว

ให้ต่างคนต่างหนักแน่นเข้าไปทุกวัน ๆ หลวงตาถึงร่างกายจะอ่อน หัวใจที่จะช่วยชาติด้วยความเมตตากับพี่น้องทั้งหลายนี้ไม่ได้อ่อนนะ เป็นแต่เพียงว่าร่างกายมันอ่อน ถึงได้ลดลงในภาระที่เกี่ยวกับร่างกาย ตะเกียกตะกายไปเทศน์ที่นั่นที่นี้ เราทำไม่ได้เราก็บอก เราจะแยกให้เป็นข้อแม้แต่ละประโยค ๆ ที่จำเป็น ๆ

เวลานี้ธนาคารเราตั้ง ๔-๕ ธนาคาร สำหรับรับบริจาค ไม่ค่อยมีเงินโอนมานะ ใครมีเท่าไร ก็บาทกี่สตางค์ ได้ทั้งนั้น เราอย่าไปคำนวณว่า เรามีเท่านั้นบาทเท่านั้นบาท หรือเท่านั้นร้อยเท่านั้นพัน ถึงจะโอน ไม่จำเป็น มีเท่าไรเอาเท่านั้น มีเท่าไรช่วยเท่านั้น หลายครั้งหลายหนก็เต็มตื่นขึ้นเอง ด้วยกำลังความสามารถของเราที่เล็กละน้อยนั้นแหละ รวมแล้วก็เป็นสมบัติกองใหญ่

ให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกัน ประหนึ่งว่าได้ประกาศใหม่ขึ้นมาอีก ธนาคารจะจมแล้วนะเวลานี้ ไม่มีเงินเข้าธนาคาร เงินโอนเพื่อชาติของเราไม่ค่อยเข้ามา และหลวงตาก็ไม่ได้ไปเทศน์ที่ไหน ๆ เงินที่จะช่วยชาติก็ยิ่งเบาบางลงไป ผู้ที่ขอความช่วยเหลือมาทุกด้านทุกทาง ดังพี่น้องทั้งหลายเห็นอยู่ประจำทุกวันในศาลานี้ วันนั้นทางนั้นมา วันนี้ทางนี้มา เขามาขอความช่วยเหลือจากเรา เราไม่เอาเงินจำนวนเหล่านี้เป็นเงินหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือจะเอามาจากไหน มันก็ไม่มีละซิ แล้วพี่น้องชาวไทยก็ยิ่งจนตรอกจนมุมลงไปโดยลำดับ ๆ ไม่สมควรแก่เราที่ควรจะช่วยเหลือได้เลยทีเดียวนะ ต่อไปนี้จะให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd